

[Johs. Hansen.]

nes det mig, at Lovforslaget byder nye Regler, som jeg kan hilse med særdeles Tilfredshed, fordi de er bedre end de nuværende, langt bedre end dem, der har været foreslaaet fra konservativ Side og ligeledes bedre end de Regler, der har været fremme i Venstres tidligere Forslag. Jeg kan derfor ogsaa anerkende den Del af Forslaget, der omhandler Amtsskatternes Ændring. Paa samme Maade kan jeg anerkende, at man for de sønderjydske Amters Vedkommende i Forslaget søger at komme bort fra den nuværende Tilstand, hvor Sønderjylland har sine særlige Amtsskatte-regler, over til, at Sønderjylland skal have de samme Regler som det øvrige Land.

Af de nævnte Grunde kan jeg altsaa tiltræde Tankerne i det foreliggende Lovforslag, og jeg kan slutte med paa mit Partis Vegne at give Tilsagn om Medvirken til, at Lovforslaget maa blive vedtaget ogsaa i dette høje Ting.

Lehwald: Jeg finder ingen Anledning til efter den indgaaende Behandling, dette Lovforslag har faaet baade i denne og forrige Samling i det andet høje Ting, at komme nærmere ind paa de enkelte Bestemmelser. Jeg skal indskrænke mig til nogle almindelige Bemærkninger.

Mit Parti er og vil sikkert ogsaa i Fremtiden være en Modstander af Grundskyld i enhver Form, selv om den som i dette Lovforslag har en mere afdæmpet Form, end vi er vant til at se den fremstillet i, fordi vi er overbevist om, at dette kun er en Etape paa Vejen til at beskatte Jord efter sin fulde Værdi, og fordi vi mener, at Ejendomsretten er en af Grundpillerne i vort Samfund og Aarsagen til den mægtige Udvikling, det danske Landbrug har gennemgaaet siden Udskeftningens Dage. Thi selv om dette Lovforslag bliver vedtaget, vil det af de virkelige Grundskyldstilhængere kun blive betragtet, som om de faar en Fjer i Hatten, som et nyt Trinbræt til deres Ønskers Opfyldelse, og vi vil muligvis allerede til næste Aar se en ny Lov blive foreslaaet i denne Retning. Som en kendt Grundskyldsmand en Gang har udtalt i en Diskussion med mig: man nødsages til at gaa skridtvis frem for at overbevise de snorksovende Grundejere om Grundskyldens Velsignelser. Jeg har aldrig kunnet forstaa, hvorfor den Mand, der har anbragt sin Kapital i Jord, skal beskattes haardere end den Kapitalist, der anbringer sin Kapital andre Steder og muligvis faar et langt større Ud-

bytte af den og, som Retsstatsmændene maaske mener, helt skal udgaa at betale Skat. Men jeg er klar over, at naar man staar overfor Grundskyldstilhængerne, der nærmest betragter Grundskylden som en Slags Religion, er det unyttigt at komme med Argumenter derimod. Selv om denne Lov kun er Forløberen for en kommende Grundskyldslov, og selv om den efter sine Bestemmelser kun gaar skridtvis frem, vil den dog betyde en højere Skat paa Jorden, der ifølge Naturens Orden stærkest vil ramme de store Landejendomme, fordi de har mindre Bygningsværdi. Men de store Ejendomme er samtidig dem, der i Øjeblikket er haardest ramt af Landbrugskrisen. Jeg finder derfor det nuværende Tidspunkt til at forelægge et Lovforslag som dette meget uheldigt, nu, hvor det ikke netop er nye Skatter, Landbruget trænger til, men Lettelser, der vilde fremkomme, hvis man gennemførte mit Partis Forslag om en Omlægning af Amtsskatterne.

Lovens Virkninger vil dog blive mest følelige overfor Gartnerier omkring de større Byer, der allerede efter de gældende Ejendomsskatte-regler er haardt beskattede i Forvejen. Derfor kan denne Lovs Vedtagelse gennem Aarene blive en Katastrofe for vor store og dygtige Gartnerstand, der allerede nu har store Vanskeligheder at kæmpe med paa Grund af den udenlandske Konkurrence, idet de er haardt handicappede paa Grund af deres Gartneriers nordlige Beliggenhed i Forhold til det sydlige Udland. Gartnerjord, der gennem mange Aar er bragt i fin Kultur, kan man ikke saadan flytte rundt, ligesom Drivhusene er værdiløse, hvis de skal nedrives. Man kan derimod anvende dem paa den Plads, hvor de ligger, gennem mange Aar endnu. Vurderingsmyndighederne tager intet Hensyn hertil, men vurderer Gartnerjord som Byggegrund, hvilket er meningsløst, fordi der overhovedet ikke er Købere til alle disse Grunde, hvis de blev udbudt samtidig — i alt Fald ikke Købere til Vurderingspriserne. Gartnerjord burde ligesom Landbrugsjord vurderes efter sin Værdi til dette Brug. Saa kunde der være god Mening i ved Salg af saadanne Ejendomme at tage en Værdistigningsafgift af dem. Allerede nu tvinger man gennem Jordskatterne Gartnerne omkring de større Byer bort fra deres Bedrifter, og dette vil ske i højere Grad, hvis denne Lov vedtages. Og hvad vil man faa i Stedet for? Ubebyggede Grunde, der benyttes til Lossepladser, eller store 5 Etagers Ejendomme, hvor al Sol og Luft holdes ude. Hvilken